

Paulosch
Lleo' ~~Alexandrovitch~~, Maxi Gleana.

(2) Gleana tocava al piano, una cançó de mola. Ho feia sense seure's: amb un sol dit. Les notes ressonaven com cops de martell dins la petita cambra-sala.

Eràs les 8. 1/4 d'una freda, però estelada nit d'hivern, el termòmetre ^{de l'habitació} marava cinc graus sobre zero, malgrat la porta oberta ~~sobre~~ ^{al} rebidor, on crevava, ~~crevava~~ l'estufa crevava nit i dia.

(3) Gleana tinc fred - Digue' la meva veu enervada -
^{aquell} pet ~~trencatejar~~ ^{impertinent} de la ^{pianista} meua amiga. ^{L'any} ~~continua~~ fossiva ~~en~~ ^{en} l'^{estiu} ~~l'~~ crevant la curva melòdica a bobar la melodia exacte

¶ aleshores, ^{ja} ~~ja~~ vaig eluir a ~~començar a fer~~ violents exercicis jin-nastics, El soroll dels meus cops de puny i estabes i distorsions ^{conquistadora} la petita ~~perxudadora~~ de melodia, avui-

²
- Es gira enella junta:
- Que fas?
- M'envaig.

Jo esperava que Glòria s'enfadés com solia fer-ho en semblants ocasions, però tenia una rialla prima d'ingant com coscellots. ji-ji-ji-ji-ji-ji. Era talment un ar-pegi ascendent sobre acord perfecte, que sonava ~~un gran~~ que Ben digne ~~d'una~~ de la seva animeta at ~~llengüera~~. "Esqueix" i tot seu cervellat desequilibri musical. La pobre Glòria era my víctima hereditaria i circumstancial de la faceta.

El seu pare, un envidiós suspicidor, s'era emmarcat en ~~intelligència~~ questi^os anys enterrada amb una soviranament supersticiosa per rebolladura, lloreada, i exalent condicions de la clà. Marilise (Maria-Lluïsa) Hans Blattler, el pare d'Glòria, feia de muntsador, en una fàbrica de roldans, i tenia poca d'ésser un ~~bon~~ ^{bò} gent i honest obrer. Però el seu caràcter, sorret i vident, aguditzat per l'alcohol, i existent tot hora per les Bajanades de Marilise (^{aux promeneurs elle} Maria Lluïsa. ³ Glòria ~~seu nom de la~~ ~~deve ser Maria Blattler~~), ^{mai} ^{amb tot} ~~metres~~ i ja limitaven

arribaren per fer-lo intractable. T'eraia era el producte suït de l'aigua
de dues substàncies, ~~anomenades~~ modificades per audiències
molt més ~~refinades~~^{cuites} i una d'elles instrucció correcta, molt
superior a la de la mare. Hans Blatter, en arribar a
cas, entre les qst: dels pecats de vida, ja estava com una
ropa. Marius l'esperava amb terror. Sabia que el
rellotger en estat d'eufòria quales era més exigent, més
brutal més venyalore i cridarer que ^{en estat normal} el mateix. Però la
dona ~~desobedient~~^{gastosa} d'una ignorància ^{importunitat} tant
absoluta que ja no podia parlar-hi sense que es
meror se m ~~mes~~ fivesse com corda de violí ^{malgrat}
~~soint~~, fins disculpava Hans ^{els maltractos que l'influeixen} ~~per~~
~~acte~~, no pue negar que enveia que modestament,
aquesta bona dona ha intervengut en la meva vida
i influit positiuament al meu confort durant un
curs ~~desig~~ inoblidable. Hans, jo malgrat viure ^{sota} el mateix sortit
amb prou fous ens coneixem, Tot el que li saria
del rellotger era per referències d'altres. Al cap d'avall
després ^{o den} mesos que vaig romandre a casa del Blatter, s'obri i hi havien ^{comprat} essentia
tremunt un parell de rellotges.

Hans, no ens mirava mai als ulls, Enfonsats en les
gotes roges i besada, els petits ulls gris, estrets de venus,
roses roges, desfugien els ulls tossedament. La vella
ronca i forta del seu ~~de Bessis~~, no s'emergien més
que per a dirigir-me mots banals, mots que amb una
altra entonaació haurien estat correctes, frius amables;
però ~~que~~ emesos per la seva adelteza del labor, rellotge parisià
~~a través dels molts anys com iniciació~~
{ ~~festejaven com insult~~, } Dic « Bon dia senyor estat »,
semblant un dia « Any al noble ». ~~Perquè~~: ~~les~~ cogudes
de primavera?*, s'ieu « així es recentestiu » ~~Què~~. Encara
absentens creien en el passat - ~~(y ambdues necessitarem fer-ho)~~ ~~que va ser~~ ~~el~~ ~~passat~~ ~~el~~ ~~últim~~
assegurant nos dracs l'una i l'altra, de que cada pata
havia ~~gringolau~~ ~~n'el parquet~~ ^{baja} ~~creuixit~~ - ambdues ens arre-
conaren precipitadament, per estar segurs
que ~~ni~~ ⁿⁱ ~~era~~ ~~la~~ fit de les nostres veridides, tocaria les de

5 l'altre.

Blatter apellissam Montis Passos de tant en tant, de dona ~~d'adoviana~~ ^{de les estepes} ens ho contava el dia següent, mentre Gleane i jo desdavant acudíem a la cuina, tot plorant ens mostrava els plats. Gleane va treure el young i vidiu periora - "M'hi d'he de mataré". Es dirigia a mi ~~principalment~~ malgrat ~~que~~ sabia que ja no soviviria la violència ni ~~que~~ aquella predisposició a ~~que~~ ell. "Li ho juro" insistia, enfront Però dos o tres minuts després, ~~que~~ troia un miret del calaix del pa (i s'arrugaren els esborri / als cabells, o ~~que~~ es ruperon el maquillatge, que en clavar-se hauríen rotat les drames d'amunt les galtes roventes, infànsia, altres ceps mentre Monts ~~se~~ ^{feinejant} ~~segons feina~~ ^{macada} ~~que i remenant projecte de fuga~~ ~~plorava~~ ^{macada} Gleane

6, l'interrumpia per a demanar amb veu aguda: "Mareta feu
no ~~s'ent~~^{coca} de cirera per portres", llavors, Marilise oblidant els
cups del seu brutal marit s'indignava amb la filla. L'acu-
sava de llemières, de baixa, de presumpte, de fan-
dula. La imprudent Liane comprenia, cosa tard, que hi
hauria goanyat callant. ^{Per e'ra tra} Marilise /ja estava desigada. No m'havia
qui l'aturés, de violinista i jo aquantocava de Xofre en silenci;
esperant que la bona dona es cansés de discursos. Es dirigia
sempre a la seva filla dient: "Es això, 'ts allo", però jo comprenia per-
fectament que la xalada saviana m'eludia també! Estava furiosa
sobretot, perquè Liane i jo que junt amb dues seugeres més, havíem
format un quartet, no arribavem a trobar feina. Cada cop que Ma-
rilise os ellivava a aquesta mena d'expansions orals, jo desigava fer-me

~~Projectava deixar la dispara~~ ^{Per una hora, segon je ho he dit et}
~~meu projecte~~ Marilise ens servia ^{l'espagnol et le portugais, ainsi tant bonheur}
~~que jo oblidava els meus propis del meu~~ Marilise era un
bon cuinera i no meus bons amics trobaven. Així es feren les
dones Blatter i ^{Mari} Marilise feia projectos. La començava ^{al rellotge} al rellotge,
pres la scula ^{era ben tre} dels rotilles la patella, i personatges dels supradicats
l'escola condressava ^{ben bany} i jo em conqueria optimista. Jo no pos-

; projectava deixar la despesa. Però enes hores
 despresa, en ^{sorria} el dinar tant humilidad i s'han fets
 bonhomia que jo oblidava, els projectos de act.

Marielis era bona cuinera i els ajuts
 a casa de Giaia restellaven un goig. Enes
 els diuers que li donaren Blatter 'si,
 Marielis feia propis. La carn, de primers
 mal-tat, era tendra i molt ben rostida, les pollets,
 els naps ^{ella}, les pastanagues ^{amb remolatxa} o la coliflor ^{de l'secou-}
 jauguent, apreiciades flavioses, emmantegades.
 L'escarola o los pletxes ^{permenent de pice} se cuina blanca
 i ben amanides, amb mostassa i picades d'herbes, o amb
 una salsa freda a base de llet,
 menjaven al rededor prop l'estufa. Giam
 jo sols, i els solvents dinars ens posaven tot d'una optimista,
 després dels postres, compríem de l'excellent pastisseria ~~Macarolana~~, ^{Reidim}
 el cale negre, fumigant bo i fent gresetes. Yo no parlava ~~mai~~.

7/ ~~S~~a mes del futur intusípit ni de projectes desesperats. Gia-
na deixava en pau els seus ordil burgesos. Espera-
vem trobar ferme aviat i deixeaven grans castells
en l'aire. Ella dormia en vestits, colls i perfums,
i anhelava excursions exòtiques i ~~els~~ estades roman-
tiques prop dels llacs blaus... ~~Passava~~ ^{On ens recordava} tota menys,
de Madrid se des sus agres ~~parlaments~~. Procurarem
~~estones~~ becat el mateix poble i lluirant-nos ~~les~~
evitar-la. Entre Giana jo no hi trovi mai malentens. Fins
~~esperarries~~ ~~mes insulsets~~ en la ^{nostre} ~~regina~~ una cordialitat elecció.

Hans Blatter, no interromprà cosa; d'acord
d'hi, aquesta dolça intimitat. ~~Les~~ Les reüelles resulta-
~~ren~~ mes miquistants, ^{d'ores} L'escriue ~~es~~ dormia ^{tan} allí,
dormint la mona cotidiana, separat de nosaltres
solament per un creuix de porret. Y les converses
es desenvoluparen ~~caix~~ ^{entre} ~~entre~~ ^{impresa,} d'un
se despesta, purill immensat ^{de que l'autoria} aquell vespre esperaven la visita
als quats maridat aborria cordialment. Es nomenava es neixon
amb tot menysmenys

89 ~~riament~~: els russos com si amb aquest espírit, restés
descartada tota possiblitat de simpatia.

~~Alguna~~, sonà un timbre. Liua oblidà la
melodiè mentre jo abandonaava la girona l'ca.

- Gills! - aiguarem alhora
nun com es porta del canar s'obria, mes
poses ~~feroneres~~ s'endinsaven pel rebedor. La veu aguda i
vivida de Marilsei annunciat distòlic de la porta
estant:

- Aquells seugors.

Sobre lles' Pavlona, com sorpulent: flexió com escrope,
amb befanda i palaines. Maxim el seuia, timidesa,
esprimint pàtri pàlid.

- Bon mat! - dijole reur de baix de lles'.

- Bon mat - respondéu l'esquinquet d'Ullars.

- Bon mat - rei; fer jo alleurement. Aquests sollicitacions efec-
tives, ofegaren la discreta de Maxim! Al seu torn ompliu
manifestava prou de es seus bons desigis.

Fe fred de canar? demanà en ridint, en reure als
dos joves tan obrigats.

9 Maximí que:

- Molt.
Els crida
- Uns. Gliana jo esdevarrem en grans riades.
Marià se assegue seguidament. Ens adverteix que va aspra:
 - No oblidem que hi ha algu que dorm. I en veure els obrirs dels russos damunt el rote, ofegi:
 - Podien ~~decir~~ -los al rebedor, tantrodeix, paraixó hi hie penjadors. Agafat agafa d'una rebolta, sortintant la porta oberta.
 - No te tenquem? S'ha fer llets Paulovic amb un esforç visible per a parlar baix, sense aconseguir-ho del tot.
 - Si, - i enriouga Gliana - Amb la vostre veu de canó desvetllarrieix el pobre popò. I en aquell pobre popò hi hauria tenresa, fòstic... ronc.

10 de sendresa: desordenes
que form la ~~ciudad~~ ~~nosa~~ col. Diaz, Max ~~Wittmer~~
~~Madame protesta.~~
~~nos~~ nos morirem de fred!

- Fazem te, mey mi jo finectre a cunha aquell cota contacte ~~seu~~
~~foi al fondo natural~~
~~No estarem tranquillos que~~
Siquero que (la señora ~~Maria~~ dormi) ~~sopla~~ ~~seca~~

de portes e serralls ^{grues} e seu de coches ^{de} del Obispado
Oh! - com vi la pista d'nesta - que non bous s'cots!
De contabondo - misteriosament ~~extremo~~ ~~extremo~~ ~~extremo~~ ~~extremo~~

• Eus ~~visitarem~~ tot seguit
eus eren apuntat a la uia arcom, que formava un, scilicet l'assassenciat ~~no~~ ~~seu~~ amb un
gran ~~ganpe~~ d'espai, dos **pultrones** confortable, seu una
pana de pen, i dues tauletes barates. La cambrera
abri de els quatre, tots en un ~~heric~~ ~~de~~ ~~recer~~ ~~seva~~ ~~manera~~ ~~l'apartament~~
~~est. elaborat a la mexicana; arranjament~~

~~els vells mobles dels H. Blatter, coussinats, repintats, reformats, encerclonats~~
~~el tapiz que li pertanyia, rancuent, dels temps,~~
~~fien aral d'ells mesmos, el seu d'sex, la poltrona aral~~
recobrint le de cretance de falt a Gascia.
nosta vindade, això pel ~~per~~ pen, quales que la
partides era oche d'Gascia: de mi, immensas i cobertes amb un sol
de manxa.

1061

Els vells mobles dels Blatter, reformats, reprimitats, com-
binats i desribuits amb gust, feien d'ells' mes gars.
L'arregament ~~es~~ es realitza a galeries - la cel·labra-
cio' dels gustos.

S'los Paulovic havia fabricat aixec falfers
la gran taulera del reis, alta com ell, Des del peu
fins al ~~cap d'apunt~~ ^{la} pantalla tot era falfers ~~amb~~ ^{tot} ~~estant~~ ^{de} la roba, llana
i si ens encarregarem de la ~~accusada~~ pantalla, la
qual havien devolent ~~de~~ faltat pacientment aixec
metres i metres de tela. Un mòador ^{llana farrat} de maccia, que
formava part del meu ex-jalot, ^{cubria suauament} ~~gelle~~ ~~mojat~~ ^{encobre}
la llum, afinant-la i atenuant-la. Aquell moble
era l'horgull de la casa, fins Mordilac i Hans l'havien
admirat i celebrat.

Completaua l'amoblement, i el decorat,
les dues tauletes barres, obra de Maxi i de Llo', alguns
granets, fracs, discrets, penjats en lloses escaients que es
destacaven sobre la tapissaria blanca - la ~~enfront~~.

- Us portem cigarettes espirals - de la can de contrabax
Oh! - crida el petit violinista amb entusiasme - Guason bon xiots!

11. Fot quatre, en a dalt, penada des d'angle clavicular,
foumada en vora, a destral, i tot fiscat
S'estava mis alegre
General veig-sei al granapé entre coixins.

Des segons seu puate dels acobles envolt.

Mes, si seien als sillons, la ma bancada ens
separaran, l'altra, volada concessió se trencen, aguanten
el fogonet d'aleoöl, i senys amb te.
General desvanar los resolders en metres. (que) de la sala
en darrere la seva petit orts merriosa.

Juny orgie de juncs mis de la reva pipa. B i pirata
- Si Agile - els clercs flambrases admiratives
de la violinista, tot enroscant com un gat, cabot
en l'embocadell d'un velut verdit de bellut aire.

Les canes de la roba, prou ben febs. en acumulador
en els mitges se sentia calor de car, ell en uns
pelets gelats negres envolt fructs quals i collars
trots. J de abans llorar que l'espuma
del estany inspirar que Paul que llorar

IV. Els fills estriats, de l'abat Paulovic.
ment una petita ~~lluisor d'entusiisme~~
se jò menys noble i més vulgar. ~~Això no era possible~~
entre nosaltres: ja n'era temps. ~~S'acaba amb l'engany~~
~~ella s'oblidava pàlxadament~~
~~Illes però no ho compadre~~ ~~ella s'oblidava pàlxadament~~
nosta ~~saviat~~ ~~per mania de realacció~~ pacte ~~s'annistat i desapareix~~ ~~ella s'oblidava les atraccions~~
del seu cos cogufit però ^{ben fit}, ~~ja n'era temps~~, ~~ella~~ sera carreta menuda,
els llavis carnosos, sota la espessa capa de roig elatut,
tenien un particular gust d'invitació viciosa.

Parlarem de la nostra darrera exercisió a la mun-
tanya ~~cordillera~~ ^{seren} juràssica, un clar diumenge tardor,
tots quatre davant els mots de ^{matin} l'abat Paulovic.

Evolaven la bellesa de les moyeres rovellades,
des de poneras curvades ^{abans de l'austeritat} dels abets negrons, -- l'esquisidosa d'un te
calent bullent xarreusat sota el ^{quincunx} de petroli.
d'un refugi, entre caixalada i caixalada de fa mu-
mers ben emmuntat... Però la consueta ^{no boba} ~~respi~~
~~resspiració~~ ^{Pero} ~~la~~ atmosfera de la petita cambra, semblana

13) carregar-se d'efluvis torpadors estrangers a la innocent cosa nostra. Tots quatre estaven atents al joc de la cogolata Glòria. Ella però era incoscient de les propies provocacions, tots salament s'adonava del ressurtat: Aquella petita flama admirativa en els ulls de mongol. Mentre la parada lenta, un poc indecisa de Lloís Paclovic anava enumeraient les peripecies d'aquella famosa excursió; El seu esguard mandava una bondades passava d'una altra. Encara a l'altre, però en arribar a Glòria, el seu entusiasme s'enmallava innanegablement. Romaneia com emprisonat, llarga estona. Els abusos Maxím i jo cesen quadruplicar un segon, els plaus més dels primers. Desenvolupava una llum sonriente a la Maxíma aquell, quan l'espiritu de Maxím es lluirava. Temporada d'estiu, s'assirrava en aquells encantos, es sustentava amb una gran esplendència, trobada. Seus ulls d'un gris pàlit il·luminaven a ell.

Ni els seus guixos podien mit. No sabien res de la seua vida ni dels seus altres, excepte que havia treballat en farratges, algunes sonrinxades excepte, un blauguer arrondegant d'espardilles, i molt més espaiats acarre-

13⁶ Llavors, Maxim i jo ens esguardabem com
segon i els clavis primis del grecic estaven
un bell sonriore. d'intel·ligència * Era un breus
moments com aquest quan l'esperit de Maxim es
llanava. Altremunt, era d'un encantador ^{de disseny}
nada. Les seves predileccions mexicanes ~~eran vegetaliste~~
~~imposseus mones Austin - les nostres reunions -~~
~~passades, envoltat d'una espècies silenciosa ^{enveigat} ~~a secreta~~ ^{especial} ~~finaidosa~~~~ ^(?). Iloí
havia d'encomenjar-se d'infernular i de posar en evidènci-
la els seus desrats ^{sentimentals} ~~confessats~~ - protecció - Directament
la conciència del riuus' mes que isolades frases isolades
d'una veu eterna inspirada, algunes sonriore, segons l'és, ell
gros avances d'osquals, i molt uns espais
encorbs, algun llenguatge de tendresa o de desig.
Però l'ambient intint: vagos d'aquella caràctre
visita ~~era~~ - lluïssors de claror suau de la llum
para ~~la~~ fumerola blavissa de i perfumada de les ciga-
retes d'orient, i l'acullidora floritza del jardí: i de les

¹⁴
15/ gralles formaven aquell ambient intim i ràgorós
que invitava a clavar-se. Maxiu en aquell
moment, no amagava la seva tenacitat
enfront de l'adversitat de Geo
per la petita Eliana.

Assiduament

86

J

14 algunes en blanques de tendresa, de desig.

sitges poltrones, formaven ~~amb~~ ^{al voltant} ambient intiu.

ragons que invitava a lluitar-se. Maxim, en aquell moment, no arregi per ^{enfot de cinquanta de setze} la ~~la~~ ^{petita} ~~seva~~ ^{Corria} ~~terrena~~ ^{slava} de l'es Paulovic de set anys curar, quan aquest, acolorat de viure una de les seues exitan^ts avenatures. El jove res ^{expabiat} dels ulls verds de cercyonol simpatiszà tot d'una acte aquell jove ^{seu} ^{peini} compatriot^{re} ^{de sonerius} ^{iesguirat} ^{migmatis}, i esquocó indispensable. L'exuberant naturalesa de l'es Paulovic es completava amb l'admirable del escaixat i completo. Coracte del fet de possió est. misteri, l'es Paulovic havia conquistat maxim amb la ~~seu~~ irresistible simpatia que emanava de la seu personal franca del seu rene sorí del seu mirar estriat d'olis; primitiu, d'ultratras, doble de mongol, ^{negro} ^{blanc}, ^{negro} ^{blanc}.

15, Y Plei Pandori s'era afisat - la coen-
peregi de Măriu par ghe el ceiai ied
primul de celicii români engajati
par un vi pecegr bie eccei, als uil de
muzol, muniti, tenere, qassocat.
fravas, meute Plei esplor cu le seur
extraordinarii acelutere, i-els elan's grise
de l'arie es pregnant a desigle gauder.
s'euergien - s'aix auxplacien ^{un vir -} ~~en coaducere~~
amb una congruenia intimita.

16) Els anys ~~que~~ ^{Maxim} havien fet uns que afurant aquell eligen
seus, i ara ~~poc~~ ^{perquè} podíades (perills sentimentals) ~~que~~ l'era
era figura d'Eliana podia ofençar al meu i segurament
possedir dels ulls de mongol.

Visiblement, la midinista s'embruigava en el seu joc
joc, — en els efectes que reflectia en els ulls, i jo vaig decidir-me
a avisar-la. De veg mirava llargs i intensament al fons dels
ulls. Ella ~~mal~~ ^{trigant} donava-se'n "que ves?" em desigual
el seu esguard m' intel·ligent. "No facis res cosa rara,"
li respondéu el meu, amb ~~elusiva~~ ^{raigosa} cominaçions de
mestre ^{de} moralitat ~~adòr~~. Una classificació ^{de} ~~de~~ burlesca li posava
per les nines "Oh fugia tots — dica la clamorosa burleta —
tu també fas el que pots quan ^{estàtut} presenta l'assumpte!"
Els següents passant, se'n adonava de del costat d'a-
quests visual(?) Maxim restava per dins de nos, i es volgut
la punta de la vgranota, digue ~~et~~ fer!
— L'aigua ball.

Aquesta simple frase, està la llengua mortada.

Gliana s'asseï i escalda el te mentre ji repartia les taules i el tucore.

Quan ocuparem novament els nostres llocs, tots quatre havíem oblidat la inconscient coqueteria d'Gliaça i les pretensions amoroses de Slev Paulovic. Ton nomava a ésser aquell grup amicós i benaurat, sense complicacions sentimentals, disposat a acceptar de la vida ~~apartida~~ pels immòcents plaers com el present de poudre te, xemar i fumar fins a la matinada. Durant segures hores, oblidarem els nostres, obscurs destins. Des d'aleshores caps milionari ni home de gran destins ens guanyaria en plena tut. Eros eterna de segona -
nos vivirem en un mon esclau per als osos propis: Gliana no era la violinista sensa feina filla d'un obrer embaixat i d'una neurostènia ignorant i ferma e terra. Maxim no era un jove burgi frallassat, engorgant constantment la vida intel·lectual de l'Univers

17. 5. 1914
Susa on les boas revolucions de viatge que fa la
seva Carrera, i les ho era el destret, sense això
ni família, fill natural ~~d'~~ abandonat de la celebre
Maria Panova Baskaroff de l'opera de Moscou, i de
pares desconeix. Fent mecanic a un garrot, Jo no era una
estudianta pobre amarada de confortes materials, sent
muitas, el ~~manament~~ tresor de les nostres joventuts que feia veure que
ella cambré com un palau ~~oriental~~ ^{(on Gliana va} ~~sota~~ manqués
el màgic poder d'una parella ~~que esquerre~~ d'amor
~~de~~ ^{ambients} o ^{de} ~~sofrir~~ ^{de} ~~exclomes~~ o d'anbils superiors. Ni Maxim
ni Gliana ^{no} podien omplir aquell rol. El seu menic no
avriat mai, (el meus en els llenguatges del seu seu
familiar) a convinar mitj-datzees de frases
el·lígades entre si; Gliana, llevat dels infiliats i na-
estables de l'estormies enxegades contra l'arist
burgès, sense no podia parlar ^{una} cosa següent

18 Mi continuari assenydalment mi monsreg, sense
ni fermeugnes amb esterrots meos ni tant grans osos d'una
forn ^{es sol-} personalles per la ^{mor de} seua cravira joiesa o' j'el
que a ^{sen} pioletz d'elllet, malaurat ^{us remors} al cor de compassió,
peri no e' haver en mai confiat l'eceli d'una setlla
aquelets papers eren reservats a l'ls' Paçelovi.
a mi, Envia'ts de Brussel i d'Espanya, conflic-
tes ^{cunyades} maternes, sentiments, estreps nevades ^{de} cellos,
de meridionals ^{o de baix fons.} ^{de} més terrenes, amics intel·lectuals, de deseni
sepa tot era ben acollit i ferrosament sans
rejat en aquelles memorables netllades.

19/ Gleena, que va haver recuperat el seu cel a la fin
d'agost amb l'ajuda del seu recuert de ~~flamant~~:

- Nois, conteneu les vostres darreres adreçtures amoroza!

Max es va intentar fer una mena de ~~explicació~~
~~sonriure que~~ l'estriaven la boca, amb l'esperit de tota amistat i una simpatia de tots
fent pensar en la gaudosa d'un coríell escorxat.
Ideix digui amb un sonrís ~~que~~ el seu
met, una d'aquells clars, que el convertien en un
bel home.

- Jo, he adobat ales les creatures, Ara fas que
trobi una dona rica que ^{em mantingui} em pagui un cotxe
de carreres, ^{que em porti al seu observatori} no em reueu mai amb
femella. Os queria avisar! Gleena se seixà.

- Heu parlat?

- Pots casos mereix el vostre genero.

- Grans Ideix Paulov. - Vais fer jo.

Te han portat ell s'indrà, sonri, amb un
al sombra d'amor de l'excepció pitjora, o més
- Però!, stranxa història, no parlo per la nostra

- 20° - Oh ! que li fa la corriugosacau ! es considera una esgoçada.
- No se perque fan protestes i ho veu fort Alex, ja solan
no, no... ditzeu-me francament.
- (les dits de l'hoste corpon de seguit tinc com a
- Ara vol fer-se passar per un home cincic pobre,
- amics de l'autor molt molt enarratissim
- Segur l'engelletore molt nista - i es un sentiuencial.
- No tant, no tant. Ja soneria això un ocell de
deuts maravells i angles massà del seu coratge, començà a agitar-se
- Ho ! jo... - exclamà l'abat Pauloni
i fà que creixi es relligant
- Si no hiaguéssem un co teatre i altres, no
es hauria casat així regades. (See Tissot ^{acabat de pintar} ~~era un~~ ^{var. u de la} ~~seu~~ ^{molt} ~~seu~~ ~~seu~~)
- Oh ! les dues regades solem... ja podria ~~com~~
la primera no arribava (hi passà un riu de tristesa pel nostre) es regada per
no me ho tot així regada... ~~com~~ ^{per} ~~com~~ ^{per}
pura compassió
- Hi el primer i el segon moniolge, rebé essent fills
ellist, el segon no va ser ^{enmuntat} ~~com~~ ^{per}
amb l'amur, mare s'hi el cor per curtar. Tots varen
dissar ^{en} ~~com~~ ^{per} ~~com~~ ^{per}
audir aquesta declaració, així viva riella.
Mas ~~que ell~~ - ~~que ell~~ ~~que ell~~ ~~que ell~~
de Brussel·les, el seu amic per allò que ell ~~pensava~~ ^{que ell pensava}
i ~~que ell~~ ^{que ell} per una falte de ^{una} ~~intimitat~~
- Meus dies... - desapareixerem.

2) Lloïs Paulovic havia deixat de sonriure. Si ell estria als de mongol, es tornaren espacs, el llavis inferior l'assegà ^{moderament} ~~matísserament~~ ~~escarament~~ dreta del cap. Era en moment així quan mirà'nò deltan de la seua blanya. La seua ~~corps~~ ~~peituge~~ ~~seva~~ ~~l'amarava~~ de ~~que~~ allaperament passat. Les mans, enormes i pelades, li queien ^{baldezes} ~~musells~~ (~~amb allaperament~~) ~~bardos.~~ L'esperit havia abandonat ~~ells~~ aquells ~~corps~~ ~~peituge~~ i s'allunyava de nosaltres, vers regions de solitud, de pastoreut. Tot això per aquell moment d'arribada, ~~ella~~ perduda com una història.

Fot d'una arroba les seues angles espalles.

- Be - recifia - f'm refericio a l'amor correspost.
- Tempore eus ho creieu - rai; f'ju per a ^{consolar - el} feliciter
- No us ho creieu ? . . . continua lentament - f'ee. volen que ~~eu~~ ^{m' crimin' am'} veigie ? f'xi:

- No que subri aguant x'cats quan a p'ra seris. - viva! Gleian. Deixa el estancet al seu lloc, es planté en rodat de Lloïs. Amb la seua

2^a d'minutes pelles mair, una de les quals tenia si oss.
trouble de saquejar les esgualles del rees. Però no
esperem ni bategar-le.

- Bui! riu! - crisi mirant es de joc -
riu meu de corrodie! Peri el fill de Meri
Gaulona que uspergej ^{l'ací en vers d'rets del sangue}
nos! amb una de es seur manasses
~~grosses~~
Hi ha continui.

- Sei' Paulon, no us dolerà important.
Tots en hi són breus amors (ella no coneixi-
apost solament ni per obreure's) Pels d'
aquesta refinada burguesa (en recylete^x) que
esta per les coses i impossat certament amb
un señor, tots tres estan desd'hots a rebre.

- Si men priués casament, va dir amb calma
Sei' Paulon - no sou ni de lluir una súcula
amorosa. ^{dembutxat} En pípe i l'ocellí amb
lentitud.

213 - No se per què pensava que el meu primer cas
seria la ^{última} aventura d'acord. Yo - sin
yo d'acord.

Ara no parlo! Ara - expliquem els ^{estranyos} ~~seus~~ amics
amb la concepcion Sofia! Tu no manegues res a la nostra
utilitat. Una ~~cosa~~ ^{cosa} feta!

La ~~debona~~ ^{de bona} de l'elica es ~~comestible~~ ^{comestible} - tots els del
max són i cada jove, cada cigarette, cada cigarret, cada cosa a ~~de~~ la violinista.
necessariament confeccionat per ell, i ell fa tots els
amis, se'n fa un i un, està per a estes, seguint com a objecte
d'objecte, formen el més gran ~~total~~ ^{total} dels dels dels
d'el primer nostre amic després d'acord en dues. una aroma ~~deliciosa~~ ^{deliciosa}
són les nostres joves, a l'exterior del cos de
se n'escampen per l'holitacio, fa ver de contrabaix de
ells alexandrichs ^{que han} de fer-ho ^{que han} de fer-ho
sortir d'entre el pescader flan a la papa:

Perquè en el seu rego, sempre en qualsevol, s'arrolla
fins a formar una sola veritable acció, de la qual
transcurren en espores costants abans i després, de cellos
marrons grisos, plecs, max, jo en tant que valent
avancen als altres grisos.

- Yo tinc tot fent desistir això.

24 Vinc a Moscou en un dels barri's mes pobres i sordits de la
ciutat. He dit vinc si així pot nomenar-se respirar normal-
ment. ~~Hem guanyat~~ La meva infància i adolescència han
estat d'ella mes vistes i solitàries, ningú no s'ha preocupat
me ~~a mi~~, d'eduar-me ni d'instruir-me ni d'encaminar-
me. En guanyava les garrufes, com podia i quan pos-
sic fill de la célebre Maria Paulina Baskarsel de
l'òpera de Moscou. (Ja ho sabien o?) i d'un seglev de
coneixut. (veg direts d'esquert.) Aquestes frases l'anaven sortint a batxegades, ^{entre}
~~—~~ ^{veg. el cens i quequejaments.} ~~quequejaments.~~ Segui
de la meva pre-^o i tenua s'agressaven a malir-me.
Segons enraonics de la mami, el meu fill va morir
pare, va odiar-me quan emara ^{jo} la meva forma
humana, mentre l'exquisida entablia plorava i es
lamentava sobre el seu ventre fecund, dirigint-me
agnoscos i vistosos rotlets per la meva toraderies
en voler meitat.

25/ Malgrat tot, vaig fer la meva entrada ^{al mon} (triumfalment, es dir) i robust. El meu pare s'havia fos uns ucessos abans, sense que puguis diras deixar la seva adreça. Mai més hem sabut on parava. Encara! la pobre Maria Pasciona, nova ^{concreta} ~~cosa~~ ^{cosa} abans en front d'aquell importuna criatura, no va somriir mai que en ameyer-la. La clinxà als cos i esperit a la cura de ~~Rafel~~ ^{Romie}, una antiga cambrera seu que maridada, prometent-li qui sosp els diners. Sembla però que les mesades s'anaven en derrere i que arribé un moment ^{com per això} que la celebre cantabri oblide ~~el~~ del fill ^(Glossa: sonia començà també a malir-har). la ~~pacienta~~ dada. Pobre ~~Rafel~~ ^{Romie}! abandonada del marit, ^{sense recursos} amb un infant als braços. Glossa, ella també ~~es posava malaltia~~ ^{també}. Tots els malstracs que havia, tots els ~~miserables~~ les flastornies que no podia dirigir a la mare, les absides darrunt ~~del seu fill~~. Ells es guanyava la vida ~~de~~ corint, impedint i amb mon feines guanyava per mantenir-se, i jo tenia

2° Aixons ella, una gana insaciabile. Tots infants
desitjats que moren: jo fossint a viure. Com els hauria allau-
gerit la meua mort? Però ni els establs desbordats, ni
les finestres obertes del nostre quart pis ~~de Sònia~~, ni les escales
penetrades; humides, ni el tifus, ni la tuberculosi, ni els
gatans lladres de criatures, voleren saber res de mi.
~~Malgrest tot,~~ ^{Malgrest tot la} ~~Petra~~ Sònia no va abandonar-me
ella ni ha fet la meua ~~inici~~ mare ^{i de mestre de}
moral. Ella i la misèria, que és una excellent ^{(Per jo no podia estimar-}
^{mentre} ~~inventari~~ ^{formants} ~~que~~ ^{de les} ~~elles~~ frusts de la meua vida ha estat
aprenent ~~en~~ ^{injustificat per} ~~inventari~~ ^{vers la meua}
~~meua~~ ~~preysa~~ ~~antipatia~~ ~~que~~ ~~jo~~ ~~experimentava~~
per ~~Sònia~~. Mentre vaig esser infant, en vaig eliciar
amb inconsciencie ^{despertament} a aquest mal sentiment, ~~Però~~ ^{després}
anys després en comprenderé el seu significat
pobre i desvolguda criatura feia per mi va; tractar
d'estimar-la. Impossible! La repulsió que en
causava era més forta que tot. Sònia, aneu sempre

27 bruta i escabellada, era goluda, bebedora i renegant. La
seva veu era semblava ~~d'una~~^{d'un} gruixol serra en trobar un mes
de la festa.

- Les Pauloris tenia j. gustos refinats. interrompsé Maxi
mirant de reull a Glòria.

De l'absent es dirigia a ~~la~~^{el} son espai seu, sense
parar dient a la petita intimitat del seu amic. Dijer:

- Potser es causo?

- Oh! no! Segurament, segurament.

que aquest presentat és necessari; ^{com mai} Vull que us
fer carre de l'acudit i de les circumstàncies
que em precipitaran a l'estrangeure avecere els
meus prets i t'hi dono cosa ^{bella} (col·legtsa res-

- Com us deia, Sonia m'era sortida: ^{ella} ja tampte
m'eti més gres, però no sasava ni abandonar
me ni perseguir a Maria Paulina Borkowsky.
Es contentava ^{d'adaparar me amb si} Encore et
(rases amb arguda) (aci?)

28 ~~els most?~~ Émeus ~~de~~ tots que tens conegudes
& frayines mes de cap a la mort? "Dixi et resurrexi
tot d'un" etc. Els nostres gots eren un veritable
dul. ~~comer~~ Les perol de sopes de col, pauejia i raij
de la faula, San ~~es~~^{tot d'un} sonr i jo era servit.
Ens obsonarem (damunt del plat orells de la
cullera i convegueren - parregos allargant-
nos llambreyades desficiades i les obsoletas
mes erit? qui adquiriri ^{minus} el dret de ^{Tar mar-hi} fer tots
~~sonr-se~~ Sonia me en va penetrar mai
~~que esde servir~~ ^{me} fies que raij ésser tan alt com
ells.

Pero la meva veritable mare, no era ~~ella~~,
abandonat completament. Feia una serècia
sensacional de tant en tant. Arribava en poca
duretllant l'enviament del veinet, seguit
-e d'esconde i d'admirar.

28 bis

28 bis
J'arriverai à pègor la algues ceps.
Aixo pòse ditis les escales. Passe. Això d'ales
Méans amb l'espera. Però en el seu espont d'un
de s'hi tindrà la sobrada de la pescaria. ^{de l'hora comença la pescaria} ~~de l'espècie~~ ^{que hi ha en el}
~~després~~ ~~que~~ ~~de l'espècie~~ ~~que hi ha en el~~
~~després~~ ~~que~~ ~~de l'espècie~~ ~~que hi ha en el~~
infantil del poble. ~~que~~ ~~de l'espècie~~ ~~que hi ha en el~~
Era res continuo.

La meva escaleta mare, fumades feia una quantitat
de fum en tot. Arribava en la seva maduretat
escaldor. L'admiració de tot el poble. Pugava
Pujava ^{estufegant} els quatre peis, ~~escaldent~~, suspicant, ~~que~~ ~~que~~
havia hagut sucret de la seva amiga. Cad
pes cruts que sortien de la pula i fumades,

"La cantalina" "La cantalina" ^(fogos)
"Le gran Maria Paulon" ^(en demaneant) (algues) ^(la corona) ^(la corona)

²⁹) em prenjanques escoles avall, i n'apareixent de besos
la. ~~ella~~ perfum exquisit, ^{la fragàcia} ~~modestia~~ ~~m'adonava d'elles~~ ~~que~~
~~ella.~~ « Mamà » « mamà », me s'hi don als braços,
folle de gois i d'orgull. No hi veia de felicitat. « Seine
sort » pensava, no ésser el veritable fill de l'horri
ell i desobellada bonica. ~~sinc~~ d'aquesta tenir una
mamà tan bonica, tant ben vestida, tan perfumada
i amb aquella reu ~~envejera~~ ^{envejera} que sona com
una pura música.

Tal mer - fer - ell - Leonet, -- . ~~El beso e~~
kun recuerde, Plorar un mica, pero allos veces
desreció ben seyorirole. Mai sanglotau ni
li queien los llantines canavole, com a dona
i a les plebes, veines, que es libraren al puer
amb estaberneni plebes.

Si l'antiga cambrera era a casa, las escuelas
entre ell i Marià Paulino ^{resultaven} ~~era~~ espantoses.

3º S'es' Alessandrenha classe tot d'even un bon de
se lecçon au mille.

S'el us oyela - er vi s'hem, aprenent.
No res. Invoca la gran lecson Pauclouca,

- Siempre era preguntant, D'obseruant se
moleria "Els felic ~~filler~~ men

Els be, ~~sens gans~~ ? ~~Hell can~~ ? S'acaba! Je
s'ho can can en felicitat!

L' Rafaella - per altres era - cosa - crea cosa d'ixo
no endevinava res de ales res vegetals,
ta exalta entre aquelles dues d'ales.

en fermeble **Fornia**, així, redaccions rincas
Maria Pauclouca servint que no podia ja
que el pare de l'infant l'holi abandonat. que el ferre.

3) No donava prou ... que els restits per l'assassí s'arruinaven.
Kahn blasfemava, abusava, planejant
de robar i d'expotenciar. M'empescava brutal-
ment vers la perfumada seixanta. A
& aquí el tenir el nostre fill va ser el torn.
No tenia diners per mantenir-lo. Endavant-se'n
era dietàtic. Però Mari Pau dona m'empescava
també. Mari Bonita - plorant: "No el rebutgi's Gauda-te de Bonita per l'accés
de Déu, Yo no puc dur-lo amb mi.
La deuen correr. no n'ho prenent, fent
Quan vols et pagare vives meus
per a paga una persona bona.
Més es mesals, endavant des
Bonita em donava repassant-me
una altra empenta: despatxant-me
cautant-me
(Es no en menys) No el ho punt, no jo

32 "Si vos no podeu mantenir-lo m'amb els vostres escriptos
m'amb les vostres conquis les que fare' jo que n'esc de l'espí
ves mans i sei horrrada". I anava plorant assentint
a l'altre septe saber com quèeria per a mi, desencastant desquells dies.
Les dites llores em rebuitjant. Com veieu, es hauria colgut que
torni el son Salomon per a jutjar ~~que~~^{d'acord amb} la seva justícia materna. Elle
hauria de canviar la meua ^{d'acord amb} ~~guina~~ ~~m'era~~ molts mes mare. Però
no mig ^{ella} ~~ella~~ a resoldre ^{ho.} segurament, inmaneblement,
era la pobre Sonia que es ^{carregava} ~~ofredava~~ amb mi. Maria
Paulone, sospitant freqüentment li-hadria donat un lit-
llet, i jo ^{on} ~~s'avia~~ ^{veure} que adonar-me que la bella mama anava a
abandonar-me novament, a la cursa; que tal volta roman-
dis mes d' ^{de} un any sense veure-la, em posava
a oïr a Sonia amb totes les forces del seu cor;
en amor a Maria Paulone amb una desesperació
~~fugosa~~ malaltissa. Cada cop que la contemplava, feia una de
les seves fugisseres apariçions, jo dormia que venia
a celerar-me, que anaven a viure plegats, que ja no
ens separariem mai més. Ens que veia abandonar Passie

33 als 17 anys, me vaig perdre aquesta il·lusió. Uns jocs - i es
ells verds i estriats de l'lli Paulovic tenien una expressió
 dolorosa i apassionada - que tots els desenys i projectes
 amorosos, no son res comparats amb la desil·lusió d'
 estimar, adorar i desitjar una mare i veure's re-
 bultat eternament per ella.

Hi havia un allarg : ~~Alors~~ ^{embarrat} a l'entorn, entre els crests. Hi
que le petit Jeanne, esclama :

- Per qui est-moi la superbe morte Païocco i diran
la ~~sont~~ ^{estrenada}? ~~sont~~ No us haurà donat mai que no me
el poble te corba sent forte?

- Xat..... comunitat - feu ~~Maxim~~ signant ^{agafant} ~~Gloss~~ la ciutadella
de vell. Jeanne solleti :

- No us compreneu! Sou fills del poble i neceguer
del poble.

Es clau en cor ferme i fort, amb una
maneta que era tan seca ^{quer passar} ~~se desplaçava~~ l'aspect.

- El drac, la gata, les víquies i tots els burgessos agermanats

els homes treballadors, jo no reueix de la meva cosa. Sois
una filla del poble i vull romandre-hi!

Llo's la contemplava, cret ~~que~~ que ell de mongol,
~~sense compassió~~ ^{m'admirava} ni la unitat treballadora
~~nient d'afanat~~ ^{admirava} els seu vigor, els
seus esbarriats cabells, els vibracions del seu cor recent,
la ~~primera~~ ^{segona} de la seu ven-aguda.

A Max s'avonja d'aspalles:

- Jo sois fill burgès i romanes orgúz.

- Fraessat - rectificà la ordinista.

- Llo's Paulovic - va interrompre - segueix la nostra his-
toria.

El fill de Maria Paecon, s'aboleix tota quarta fasse
de fe'. De Era fravet, a negre, espès, però ell se degeu
d'un glop, sense assegud. Tots fa - la pujada. Continua:

- La comtesa Sofia: jo no voreu veure cap
novel-la ^{d'} amorosa. Cert, que jo he estat l'afro-

legitiva d'aquesta orgulla ^{meble} això fàcata, però
no ens ha unit cap alac, ni carnal, ni sentimental, ^{quan em varem} de ~~desplaçar~~

35°
36

stridors es divorcià tant pura i tant verge com quan varen casar-se. No
és una julieta en el seu Juliette, però que no té la seva
experiència molt lleu la història.

Si... si posseïssim, que un dia tindràs l'esperança
de sentit.

Ell, però, per d'ella a més de ser una verge com quan varen casar-se. No
hauria, la comtessa era tant pura i verge com quan varen casar-se.

- ~~No s'ignore~~ - continua Alexandrewick, - que si ports
un nom cognom alemany. No he pogut saber mai del seu
interès) ~~segons m'insinua~~) (com la meva celebre mare
que va procurar-me aquella paternitat, probablement
ment marxant ~~bé~~ algunes companyies de passatge, senti
que el seu desig era d'una dona que puguis ser
mentral (còmic per a deixar-se engatxar.
En hui no se posarà, però si veig cosa estranya
al registre civil amb el clau del seu marit
Paulovitch Thassen, aquells ^{no} són els motius
del seu matrimoni amb la comtessa Sibyl.

37 Mesgerradament, la meva mare feu una de les seves sensacionals gravacions, a casa de Sonia. Aquest cop però ningú no va cridar. "La célebre cantant," «La bella Maria Faulona!» Estava en plena revolució i la bona senyora, avinçada i peu, modestament vestida, i tremulant per la seva pell. Es plenava als meus braços amb afetuositat desairada. (En general se li desceguava un cert pàtic enfront dels meus vestits massa nets.) Yo, en veure-la modesta, ofes-tuosa i envejada, vaig creure innocentement que audaia a mi, erenat, com el molècules. Hawia estat per a mi un soís

immens, viure per ella, brolollar per ella, flerlar
 i sacrificiar-me per una mare que jo adorava
 i estimava de tota la vida ~~sense que ella~~
 valgues mai. adonar-se'n ni possedre en cor-
 si d'erals! l'any d'aqueste fill. Aquella
 dia vaig ésser prou nigena per creure en
 la revolta, i la pr ~~me~~ hanauen a donar
 tornant la mare. Pels d'ells! Maria Paulona
 arribava amb un dels seus plans extraordinaris.

M'en parlà tot d'una, entre llàgrimes i
 sospirs, no tractava d'ella però. En honor al
 seu art, els revolutionaris la respectauen
 La vica causa dels genets de Maria Paú-
 lona cronic a demanar el meu dolors,
 auxili.

3^a) en pros d'una dolça i desvolguda cràstera
filla d'una gran arcuació ~~hereta~~ ~~hereta~~, que
sellada pels rojos darrerament. La pe-
sita comtesa Sofia havia romès sola
al mon i en imminent perill d'esser
també sentenciada i exiliada. Marie
Pauline afegí; que la salvació de la
comtesa estava a les meus mans. ^{Ella} portava
un plai, bastament delolladament unirixat.
I l'escollava ^{amb} mal humor ~~car~~ ^{que non} ~~des~~ ~~el~~ ~~faleses~~
gany em torturava. Poc a poc però anava
besthuman ~~la~~ ^{que} Marie Pauline presençia
de mi. A aixa li sembla no rs, a mi m'

H^o) apareixia sole de dificultats, de perills. La meva mare no
estava projectant res gens més que un matrimoni amb
la comparsa Sofia. Gràcies al meu cognom alemany
ja podia marxar de Brussel·les quan volgessent en com-
panyia de la meva dona i sense descontentar
suspects. Obvi ~~que~~ la comparsa Sofia no fixera peregrinacions
el país, a França Hispània migjorn ^{no} neixàres d'ordre d'assas-
sinat. Suposo - segí Marie Pauline per a convencer-me - que la teva
patria ha com cosa bona no ser sente mosca agradable. Que no
te heballar a Alemanya que a Brussel·les? En això la mare, no
desbarava gens. Fet i fet, de totell ^{fixe} temps se no erem a Mon-
con. Pudi mirar a Brussel·les o Alemanya no hem sembla-
garien diferent. Que mestre menjars sopar de col allí sere, que
sopar de naps amb seu que es piguin ~~les xinxes alemanyes~~
~~els pollets russos~~? Però jo vau objectar que la perfecta con-
vinació de Marie Pauline podrà ésser descoberta i
aleshores jo pagaria amb la vida, aquella coçuya:
citat. Els seus no s'eren mai recordat de
mi quan jo passava gans fred per quin estor
j'enviava ^{avui} a fer de cavaller servent d'una

H) membre de la Bresser Blanca? "Fes-ho per
mi," suspirà Maria Paulina. No tinc res.
La corruptsa fofia s'immensament rica;
et pagarià aquell servei ~~que~~^{que} desigual.
So vaig fer remarcar a la meva ~~eniguent~~
mare, que els diners de la fosa corrupta
romandríen a Bresser per fer caçar
~~me~~ paper, onca, ni joia ni roba podria
~~metre~~. "No et preougi de res," m'ha dit el
colleu mare, nosaltres ho arreglarem tot,
tu no tens res que emmaridar-te i
marcar tranquil·lement en companyia
de la teua muller. ² T'acue la ~~que~~^deu
- va protestar "Tranquilitat", exposo la

H) quèt vida? En diu desset anys mare i mal-
grat, la faua, l'abaud i els sofriments m'
estaviu la meva vida! "Ah - gaudi - la gran
cantabria - dix ero moni a més del regis
una innocent i pobra joveceta per ^{per} l'egois
me mal ente. ^{Tornare l'egois no plus avorzevi ho optindria}
~~que responda a la seva responsabilitat i complicitat~~ ^{que responda a la seva responsabilitat i complicitat} ^{que responda a la seva responsabilitat i complicitat}
~~que responda a la seva responsabilitat i complicitat~~ ^{que responda a la seva responsabilitat i complicitat} ^{que responda a la seva responsabilitat i complicitat}
Sofia, ~~que responda a la seva responsabilitat i complicitat~~ ^{que responda a la seva responsabilitat i complicitat} ^{que responda a la seva responsabilitat i complicitat}
Maddeli! - elle ja era
al la mida. Si veniu: Sonia s'agafà; les
demanàren: el comissari del jutjat. Maria
Paulina riué, tremolant, en veu boixa opos;
en podríeu ellugar soni filla men? ^{la Paulina}
Solament amb diners ^{per} corbs. La mare
sospit-, dri' el monedes, "Mai?" Un
bitllet mare, l'enviaren a cercar vilesca, seu
lleny, i diu' que s'adquadrà el caure.

113 / Un blau - un petit blau - "Dona a segure esclata
pora?" suspi - murmurí tot s'arint.

Y él di seguent a aquella hora, que ^{so}
~~mei bravi assist a la reresa a l'hora convingué~~
arribà Merit Paulovic en companyia d'
una criatura tan meravellosa accent
euixera que jo en veure de rai romanaire
seus i no m'voluntat. D'les primers
paraulas de la companyia, vaig acceptar-ho
tot, sense condicions. Ella me plorava
i suplicava, va di simplicitat "Illo"
Paulovic, la nostra mare di que podria
salvar-me. Ho voler? Sense dubtar que
deixaria respondre. "It voll", ^{Era temps} ~~que~~ ^{que} ~~que~~
però

En aquell moment, el mes pregó dels meus des-
sifos era ésser útil a la ciutadella ideal que
em parlava. Hem sentit tan honrat pel sol
 fet que ella ~~per volés utilitzar-me que~~^{acceptar els meus serveis,} que
vaig oblidar els perills i les conseqüències. La comtesa
m'allargà una mà fina i suau. Mentre jo la
hi besava amb devoció, la seva veu harmonio-
sa digué' pel davant del meu cap: "Gracies"
Mentre anaveem convinant els detalls del
matrimoni: de l'evasió, jo contemplava mes i
mes admirat la deliciosa i perfecta bellesa
de la comtesa Sofia.

Anava vestida com les noies del poble: falda
ample i cosset agujat. Un gran molador i

155 la cobria ~~de cap a peu~~
povia contemplar, però en parlar, li anava rellevant i jo
~~nicofia nicipell~~ ~~que sia tta la seva~~
esperava. La rossa cabellera partide en dos dividida eurosanera
en dues trenes, gossa se l'euroscaven a l'entorn de l'este.
Tenia la fac rodoneta d'un oval pur, - la pell cosa
un presssec. El nas se li arremanguava eint i graciós,
i els ulls castanyos, clavien amb una mirada noble, distant.
Diria's que amb l'esguard via marcar les distancies,
^{mentra} per la boca i les dents resuetaven una pinta riurera
al bes."

Havia esclafint impaciènt:

- Parler com un enamorat!
- Potser que n'ests', - dijue' lles' acció moltia i
melancòlia. Tenia disset anys, ... aquella dona
bella les circumstàncies foren tan tragiques que
excepcionals El cas fou que no solament
no acceptar sense moltíssim de cap necessaria, el pla

16) de Maria Paulona, sinó que jo mateix vaig anar
a sol·licitar el permís de maridatge, amb una in-
sistència i unes presses de veritable enamorat.
Semblava que oblidés que tot allò no era més que
una farsa concebuda per cervells femenins, des-
nada a llurs egoismes i a la meva perdició.

Fins el dia del maridatge no vaig tornar a veure
la comtesa. Arribà al ^{en companyia dels testimonis} judicat envoilellada en
el seu humil molador, estava tan traquilla i se-
rena com el dia que vaig coneixer-la i també com
flavors em solia simplement, amb aquell posat
de grandesa, aquell seu esguard distant, que sem-
blaven dir: « De llong com de jros, solters ~~que~~ —
casats entre tu i jo hi ha un abisme infranquejable »

H⁶) Durant el pocs temps que ~~passà~~^{a Alemanya} d'aleshores d'aleshores le trau. Tots d'Alemanya del costat davant, Sofia i jo ~~sortírem plegats~~^{van} algunes vegades. Es veia com ella feia tot el que podia per a ésser amable amb ell; però la repugnava ~~que~~^{era} era ell, ja que el seu desig. En un d'aquests aristocràtics salons, ~~que~~^{soltament en flançar un pleku} ~~se's~~^{els} ~~que~~^{que} aristòcrates revolucionava la sang ~~que~~^{que} ~~ella~~^{que} ~~s'ha~~^{que} ~~ella~~^{que} ~~ella~~^{que} ~~ella~~^{que} ~~ella~~^{que}. Ells eren elegants vestit elegants, m'insistí a ell que Hotel a la cama del costat de en seu, ~~se~~^{matintant} amb mi, algunes vegades, desplaçant esses bones, recordacions. Els meus serení. Però no podia aguantar-encara. Le meu men de tres en ferri, el meu cos segrestat, fixar la ~~espantada~~, el seu canvi d'admiració viu considerant, li respondé en es

H⁶(vis) Hiana interrompe Alexandre une volte més.
- Quina iugurta - s'entridossa amb el seu vel aquell
i encara es disculpen? No tenen cor dones, es arresti-
crons? ~~com si ella no quisés ser una fortuna~~ ^{Llo} Alexandre aguera 'Hes a la via nostra,
~~com ho faria un llo~~ ^{de monyà} ~~acorralat~~ ^{se} ~~llo~~ estriats eren d'un vestiu turbia, que deia més
el cotxe tartar, possible pare de Llo, que en l'amant
de torn de Maria Paulina li deia a mig-unt
en entrar al domicili de la gran cantant.
"Vabades 'n ja no s'ha necessitat."

- Hiana s'informa enfront del poble ^{del} mes.
- No son niug Alex - exclama - si fossin un veritable
home haurien d'avingut le vestre impermeable
Sofia, Si els ulls estriats eren més espais, més
verds, ^{un pauret de} no s'apostaven als ulls brillants de la
petita volta de llo seye.
- L'haurien rebeguda un poc, que ell es hauria

H⁶ bis) estirat, m' son pas tan meus prestat. ^{comencé}
m'haven mirat be? - feu l'es Paclon - S'axis el desguardante
~~Max inscriuia~~ i un d'aquella veu de sorpreses
~~se desdels peus, va assar pujant darris es canes, les mans~~
~~s'hi eren vori's, trets, rincols... - d'ací~~
figue ~~gentament~~ ^{no} mai ne cregué ésser el fill dels reis, estressat
al qual marie Ce maré atrinxera la nua paternitat. Això era una
farem el qual cosa amb l'equo fuis l'es alexandres
de les belles convinances de Maria Paclon ^{negra}. ^{negre}
nobre coronat. Max associat ^{la granja} ^{la} ^{ss} ^{dis}
Cops li na fallar. De qui que esser si fill es d'alguna reina
que ha estat ^{estat} ^{que} mare nostra alguna febla
tarlat pel qual la reina ^{que} mare nostra alguna febla
- no poden jutjar. Den dels el no vria escrivir-se ^{que}

No sabrien el fi del seu monament? Max ^{que el cop n'és} ^{comencé}
amb una certa auguri, aquells ulls que no miraven m'ore
rei, com si solament la persona comprende. per si n'és
ver clarament aquella la inquietud eterna de no saber parlar
amb un moviment molt del seu cop.
Jo amb un espri ~~tor~~ ^{veig} ^{interpretar} endavant el pensament
de Max.

- veu dis - que l'ambient de nostre paix
que el nostre ambient (eleire : elecció) ^(d'alex)
no es permet justicors veure clarament l'estat d'accio
d'un fill del poble rus ^{que} ^{de la revolucion} d'Alex enfront de la ^{que} ^{d'opòsi}
Max, havia obatit ^{però} els seus llovis primis folgats
en el comptable, havia n'ha decidit: Es això mateix.
Tissien segon continuo la seua història: ~ a 46 000

H/F es ueris, A ~~Sedai~~^{siuue}, elle han repis el seu elegantissim vestit. Capells deuissos que l'envor-
coneix el rostre de prouetza, p~~ro~~ obres de pell
que envoltallaven el delicis cos virginal, collos
perfets, perfets roqueris..... Es la primera
dona el elegant que ja n'era de praga. Tots aquests
fins els seus contacts superficiaus o si teix,
hain en estat d'ella pobre i escassine en-
tare bolucs apel desti de class, les ultimes
de la societat. Els presents de la caixa de tem-
ps desvetllaven els meus turismes matutins
prollets per tota això infelicitat adolescencials
miserables. Un ~~desplaç~~^{carrer} plaça. La
m'entra en ^{Carrer de la} ~~m'~~ ^{nom} ~~plaça~~
~~desplaç~~^{lloc} ~~de~~ ^{de} ~~me~~ ^{de} ~~la~~ ^{de} ~~seu~~

HJ ombla... les cruts de l'holle indifereus
a la mera interacció orgànica, al menys m-
nument feixes. probablement en nomenada
vegadurament per Thissen i sovint,
observem i servit, en jo trobar de vies
des postures i tots foses per a
cuidat, encara que en sovint
compliq: La secció s' - - es rebent

D. Freer Thissen en copia al creuador
darrer
als Pels no deuen pani, Freer Thissen
deu'n ^{revisi} ^{re} - la seu ^{amb} ^{la tanda} ~~amb~~ ~~la tanda~~
~~no pague~~ ~~rester~~ ^{la tanda} ~~pani~~ ~~per~~ ~~los~~ ~~a~~
nis a tanta amb mi.

H⁹ Certament jo no meyava que perdi la seva salut,
i le assignaré l'elecció ~~adheréncia~~^{perdi} - Santa
d'zell capricis, veient engolir enfront d'ella, una besta
~~en escuder~~^{fora} de gaire.
afanyat fill del poble.

Tot d'una a seguit un raiglat que sortia
del reix de la violència. ~~que~~^{Elles} no podia res
l'aventura de ~~ells~~^{alexandria} la conseqüència fins al final.

Els ulls de mongol, es giraren cap a Illesca
amb una estranya expressió, molt brillants.
~~cegant~~ Allargà el seu braç, i meus, la mà acuple
ordinaria aguda la pell. m'de la violència
justament aquella era l'escena ~~un aspecte~~^{un} anònimica

- Petita filla! renunci així la seu ven
de controlar, ~~un~~^{que} la detra
d'esperem tenim ~~un~~^{que} poble piés
la deixa - presentament, com avergonyit.

Max ben ~~corre~~^{lluir} es rada del seu fill, i amb un
avall s'arriba.

50 - Son les 12. no' molt Gax.

Ilsen es va sentir per Guse i ^{i sonollo's} i els plàstics econtra
de l'incomprendible Max, s'era posat després i
després, arreglant allisant-se el seu vestit de
de bellut cíceres.

- Així, així! Si meridiana s'ha despatat, us
treure d'aquesta pintada de peu.

Tots eren drets llentament, que cap-ent i desent, no
reaccionaren ni enfront de l'avertiment de Max, i
^{en ordi} davant les paraules de la vidièsta.

El cap en petjó, la punta de la barba s'endinsà
en l'acoplejat. I m'ocig estocada. i colpejant
l'espatlla animant-lo.

- Ils' Alexaurovich. Tenui d'organitzar una
altra excursió.

- Ills' pose dist, sonriu; els ulls de monyo, ^{m'equonam} està

5°) amb una boanya d'agraciament. desvèrtit.
+ Una excursió nocturna - proposat amicament, oblidant
el concepte d'ofici.
Una excursió nocturna? repetí Gleau. amb eclusions
- Si, si, es va preparar que Merelise no s'apagueràs.
Ens ensenyarem,

- Organitzacions desseguida?

- Es fera!

- Merelise dissolt a peu de te i en polleres.

- El pot haver la meva mala

- It's time el popò - avvertí Gleau.

No hi ha res. Gleau. ja sabem que no hi ha
a les cases. Si per cas, ~~en serí~~, ~~s'hi~~ ^{es} ~~hi~~ ^{no} ~~hi~~ ^{està} ~~està~~ ^{resta} ~~resta~~
pensarem tots junts).

- Començarem.

— Tenim visió clara. La meua conducta era plena de
fum. Hi regnava una feina i un'atmosfera de perfums corregits.
les robes impregnades del cigarret i els seus consequents - la perfumada obre
- mat fosa el roba mejor arrossigada (com en aquella olor)

52 ed. juv. ~~per~~ Se l'engauava a la roba al
cabeller i es muges, ~~per~~ el denunciava obans
d'arribar, — ~~era~~ romana — arrestat, en
el taller, ~~per~~ el dia que ve see havia de
~~que els portaven~~
~~to obrir de tot a tot de cuers fidele, que~~
vrat l'hora del fred. Encara que see creuava
el cel o le boira : corriva i corriva i en el
dit. Glacis marxan acul al cabeller horrible-
ment esterillats,

— Boira i tauron — des acull laix . . .

Però la flaire del guicam s'en engauava
per moltes hores i calia dormir-se prometut
per l'escrivio' vius. Tot iurem, del traçat palla,
misteris que no n'hi ha, encobre la reu de
contrabax desgravacion història tristís d'
impossible acurri, i la figura aristocrata i bon-

53 gullons. de la còcystose més, passen i re-
passan davant ~~per~~^{els} els carregats del son.

Quan el seu son en ells dol, quan han
cogut veure els aspectes de Max, d'alex, o Glenn
i de la còcystosi. -- a la j de la nit;
la junti de la seu caula s'ori - crescend.
Se ven agre de Morilin passen com ell
el bussej d'ordre, i altres en l'habitació
- que es volen fer estre oberta un cop
fent buigolar als vides
tote la cosa! Tercer bullejant, pren el
bolde, sortir amb un altre portazo.

El seu son malicieu, en altre cops torbat(?)
per un nou i nous dolç pastoreu. La
neurostomia morilin, en perseguir.

x

x

x

5^H El dia que seguia en aquells inocents reunions
de le cel en cellos. Marilise etava d'una mania
insopportable. Durant l'annosa - per altre cauca qui-
sit, un corrupt de delin esti' ciutat negre, nata,
meravelades, palets temps i maltratge freqüent.
Glaen i jo era aguantarem sense poder collir.
Pobres de nos altres que enveiem una pa-
rada o una jut de Alex o de lei alexan-
drevich. Marilise, ^{davant de la saviardia} emprende l'ofecio.

Les miss eren cossos desaccessats, des-
gaudis, uns avultarers, les m. d'ivore - del
pobre Alex li servien de teus per a infar-
se i ontien les qualitats la moral d'aqueell
barba Glau. Sovint es dirigia a ell;
- que aquells bleus d'Glaen s'g escaix.

55) no m'extrauge gells, Es una sol·licitud
no te sentit pràctic, però un acor. ~~sent~~
diferent (pels que ^{malice} ~~ella~~ no ^{hauria} pogut d'ir-sei la
diferència) que hi poden trobar els efectes
xicots, que poden esperar-les?
^{Blat de temps no estima els punts.}
Un dia que has estat urest i roba-
tis a la casa, varen fer-te d'equívocos
només fent-te les seves acusacions. No
estava enriquit i se n'haix segellat. Però
el sentit pràctic.

- No expresso - diu - que es van veure
aspre i baixa - que en treire de re-
querir ho haix, en dirigir-sei,
- Crearo més ha desenratat el buigó?

56 f el Burgo, era un amic meu molt finit, i los peleus que anava a visitar-me a casa dels Blatter la feia en tant, Hans sabia que aquell xirot, era fill d'una bacanya : fill d'un eucarixador, l'estabugant tot ple de si ullotges suposava que el Burgo estava seriament enarrat de mi però que la meva proresa se l'esperava algun dia l'euopeyo aquell en dir quatre de Preysen. Això no es fa.

Després es dirigí a Gleana.

- I tu mal cap? * que espero? ^{per a col·laborar (p. l'ampliat d'aquest darrer mot!)} ~~fins avui, tants dies.~~ Petrus cogió, darrera eua, havia estat més explícit amb la

filla, acusant-la d'inutil, de fonte i de grandila. Blatter deixà compenir ben clarament que no li hauria desagradat que Gleana espoltés ~~la nostra~~ ^{el seu} ^{seva} bellesa. Aquella innocent coqueterie d'Gleana convinuda amb els ^{seus} bracllets fins a la mort, apareixida als ulls de Hans com a possible font d'irreverso. En canvi ~~desil·lusionat~~ - en això els euolucions Blatter estaven acon-

ells amb els artesans de la pobre violinista els semblava la darrera de les estupides. ^{pareguts somriuen en el cigar} Hans i Marielle no estaven d'accord, la modesta donada savia que la Gleana

a base d'enamorament, per què que es refereix a el Peter Blatt

57 noia, s'encarriols amb una horca de posicio
en grases rebollant formada com Hans no n'hera
tant prim, Solis dirà a Gleaua, referint-se a la filla d'
un company seu rebolger que havrà fet per colotte:

- Veus la Odette? Quins bescits, quins joies → Ellas
que ha estat l'estat, i si es para veguissin els matrimo-
nis amplament. Però ells no s'han de casar: i han
advocat de fer-se un vitaci. Ya pot veure
el que velpu' ella està assegurada.

Gleaua dirigida a Hans una flauquetxa d'
insigniació però collada, Es seu clavis carnosos,
ben pintats de roig, coberts de roigs flamboix, es junten
amb un fort desdoblament, els ullots verds + ballants
sota els ulls fins, vermous els de Blotter, però l'obres
de fugien sempre un esguard cert.

58 Degres, en la roba cambra-sala; lluny dels esglares de Hans i de Marilise, Gleena s'afrodava a clavar-se a excessos de desesperació! El seu petit cos ~~bonrat~~^{sincer} i sinies protestava de la inútilitat dels pares.

- Això! Hans! ojudem-me - troben feines per l'acau de Glea. Yo no puc més. fore'm un desbarat.

Pero en demanarci jo guia ciua de Míbarat volia fer. Gleena vaixell-vaix. No sovint de suïcidar-se o ferir per mal cap. Tots aquests eren els seus innocents i desballestades reptes. Yo solia fer-li remarcar que abelles viles d'ells era escapaven fàcil a la possibilitat del seu caràcter. No sorreix per mal cap. Totom que vol, mi una noia de 22 anys, ^{relative} ment sana es dixidetx al suïcidi. fàcilment.

- No permet en tu desbarats, Gleena, - i aconsallarem

ixi bo i donant-te caps accions en l'oposable -

els nostres desbarats seran molt pocs eluits.

- farem un desbarat ~~que~~ ^{que} està classificant.

- els desbarats que farem foren

59 Aleshores que com de fer - vides de voler estre amb
desesperació.

- Esperar t'heu...

- Esperar? no pue - , augurava en reue, a o'hora
que colpejaven el fons amb el peuys clav.

Però ~~en un quart després~~ ~~mitjan hora més tard~~ es temia al lloc
hi rovadellia en parla d'horros.

El meu paupier ~~augurava~~ ^{s'escapava a veure} ~~tocava~~ ^{al porta} molt

- Que fer?!

La vila veste desvorin es balon. ~~soneria~~, El periuero
de seda (obra de l'excellent i ^{idònia} mestre Martí) se l'abre
deixant expobres uns desvots molt nats, molt ben
comts, guarnits de puntes i de ful, ~~es pert~~ com
amb en la seu sorgi en peu agut fidei, ~~que~~
es controlava plena de virginal iugat ecciu, li
faret un sortit de l'accipitre mànegra, pertur

60 Els esbecons i els cabells tollats s'ha la ciutat. Els claus
molcats molt ben retaçots amb el clapis. Sonriren
jolios en front de la petita i cintxa dels osos
fresca i joc que de curval i retorna.

- No dinui mai 'Glaçis' ...

I la esbegerosa criatura no contava res per
aquele - jiji jiji llegir i musical, que es desplegaven
en arpegi perfecte.

- Per qui us arreglen tant?

- Oh! per mi qui. No voldrien jo's que m'interessin
~~per~~ els caps dels homes que cosa freqüenten. I es suu
graciosaient enumerant i criticant, ni un sol esca-
pana al seu fi, enara que exagerat pescic. - Pedi
el temps maneg braçant i des consigual se front de
l'espill, i dirigia els a ell ^{la} seu riueta reflectiu
enfront, que a cer, Assegurava que els bailes no valien
over les poesies

51 d'atenció
de la seva res, que els pleigs no valien m' un suspir. Ho deia som
F. Es posen un bucle de llana i espagelles, sense de ràf
de enllar l'element massidi; s'escapa ne va saltar una
estona capa de rosa, s'envolada tot el nostre amb una
nuvol d'orec paelid. Ha d'haer així, un retoc perde.
Ho es diuidie fàcilment a paa punt final, e aquell
representant ceremonia. D'altra part, retoc per ell: hi
veia un sor de m' dir. Que En veure ea tan xica,
era una, no, desprès, tota la companyia entral
harmoniosa amb uns apells, vestits tant i certius, Hans
de la casa d'acellos, tota aquell colorat.
Mardise pensaven que ell'n filla faria sort! Pels segons
El vila nota el seu que d'ho nomenava, i en la seva
tepa amanina tra binars, rebent visita d'una personada. Blaugens.
Sexim, segurament, reu: d'una operació adament.
artista

x x

La nostra amistat amb Max i amb les alexandrines, era deguda al parellatge de ells així com la nostra priuilegia, tanta galanesa enigmàtica.

6¹/_{bis} Però Gleane creava l'aur amb sinceritat i prouesa.
No havia estimat mai ningú, i esperava el seu
«príncep durat» fet lluent sobre la vila. El violí,
era de moment el seu i vertader enamorat. Quan
~~apena~~ pressa e instrument avia aquells petits ^(me) man-
un peu de formes, feta ell a broca d'entressit
~~me~~^② L'arquet ~~erat~~^{es moria} ~~les cordes~~ amb nervio-
scisme cèlid, els dit^s ~~for~~^{de la uia} guineu prenien les cordes
amb force impetuosa amorosa, vibrant, els cabells
se li desmaravaven i un mugor rebel i sedós
queria davant dels ulls.
~~estabilitat~~^③ junt als dit^s ~~les cordes~~, ell el tirava
enre arriba un brus i nervios morillons
de caps ~~for~~^③ apretant els clavis greuza tot el
ser cos, s'emmarcellava ^④ en els passos dolços
s'collaregir, allunant les pargelles, la faa blau

de Karl(?) es destaca en damunt el rortre rosat, ~~de~~
pessos ~~figons~~, els ulls estan oberts i un semi-con-
ruir inconscient ^{hi} joguinejant per la boca. En els possats
figons. ②

③ En acicular, deixon l'instrument, es planteuen da-
munt del canapè; suspicauen amb força, tot i
aixugant-se el rortre i arranyant-se la rebel
cabellera. Solen dir: «Superb» «Meravellos» «Su-
blim» i fixant en un o dos ulls infantils
dijen: «Si que no ho fan massa malament?»
La Gleane violinista negava les tristesses i obli-
doneva la trista facciosa. Era artista en cas i en
ànim, ja era una dona després d'apareixer l'altra
Gleane, la filla de l'eudriac Hans, de la ignorant
Marilise, i aquesta es volia ser i va ser
per mal cap. Però aquell la segona Gleane no

62 bis era facypas la ditzim-Lime, una altre Glanea va-
gis sortint, la coguda ^(La Peuva Blanca, la cecunera segoa) aquella que va haver
perseverat, en es mege-tots els viells, ^{en el sensudime-}
poses sols es divan ~~acompanyades de~~ ^{en les} (comunitates proveedoris,
hauria fet carreter. Però la Corolla està
les tres Glanes no parava, ~~s'ha~~ sol per un
moment, per un quart, triomfava una de les tres
i una estona després Guacayan e'ltre.